

Fabián Estapé

Estapé respon

La manca d'erudició de Corbacho

—El ministre Corbacho, número tres del PSC, alerta que la independència de Catalunya no arribarà per la via pacífica, i que hi haurà un trencament traumàtic amb el mercat espanyol. El compartiu en algun sentit, aquest advertiment?

—De cap manera. Ho trobo una manera distreta d'anunciar catàstrofes que no es produiran, cosa que deu saber de sobres el senyor Corbacho. Amb aquesta manifestació, ens ha fet recordar alguns *grans* alcaldes del PSC a Catalunya.

—Ja fa campanya, el ministre?

—Segurament, però si pensa estar tota la campanya dient bajanades... Precisament un ministre hauria de saber que s'ha de governar amb prudència.

—Sobretot per captar el vot socialista que només vota a les municipals i a les espanyoles. Però el ciutadà d'avui s'empassa fàcilment arguments com els del ministre per criminalitzar l'independentisme?

—Segur que no ho admet ningú, avui. Seria tractar el ciutadà d'imbècil. Qualsevol persona que hagi llegit un llibre està prou preparada per a entendre que el ministre menteix.

—Sabeu de cap estat democràtic que en independitzar-se hagi trencat les relacions comercials amb l'estat al qual pertanyia?

—No, cap ni un. Ara resulta que tindrem relacions violentes amb Castelló, València i Alacant? Ja n'hi ha prou de dir absurditats.

—Potser el ministre fa aquestes declaracions a causa d'una possible manca de formació en matèria econòmica, història recent d'Europa i també d'Espanya?

—Estic totalment d'acord que no hi ha més explicació possible. Corbacho es destaca per una manca d'erudició espectacular. Per això li recomano que llegeixi el llibre de Vicens Vives *Notícia de Catalunya*. Són 150 planes, suposo que quan deixi de ser ministre tindrà una tarda lliure per a asseure's al sofà amb el llibre.

—El PSC ha tingut la presidència de la Generalitat perquè ho ha volgut ERC. Hauria de demanar perdó per haver presidit el país gràcies a una formació que, seguint l'argumentari de Corbacho, fomenta el trencament violent amb Espanya?

—Exactament. Comparteixo al cent per cent l'anàlisi que feu.

—Definitivament, el PSC repudia el tripartit, o en un mes i mig encara hi ha temps de canviar d'estratègia per si de cas tornessin a sumar PSC, ERC i ICV?

—No s'atreveixen a donar per mort el tripartit, perquè no se sap mai.

—Per què creieu que Montilla ha posat Montserrat Tura de número 2, quan és coneguda la seva escassa simpatia per aquesta consellera?

—No sé per què ho ha fet. Però es tenen una antipatia mútua, és cert. Com deia Fraga, la política fa estranys companys d'equip. I potser en aquest cas tenia raó.

—I el conseller Castells, tindrà llarga vida al PSC?

—Ara per ara, la seva vida al PSC la veig difícil i turmentosa.

—El líder de CIU, Artur Mas, ha promès que si a la legislatura vinent Madrid no dóna el concert econòmic a Catalunya, ell mateix convocarà una consulta ciutadana sobre aquesta qüestió. Una consulta que serà il·legal. D'entrada, creieu que el concert és negociable a hores d'ara?

—Va ser negociable entre el 1985 i el 1995. Ara no ho veig.

—Veieu Mas saltant-se la Constitució i convocant els ciutadans a una consulta?

—Em fa l'efecte que encara no sap què diu, el senyor Mas.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Transparència a Ikea

Un dels avantatges de les empreses familiars, des de la perspectiva dels seus propietaris, és que no han de donar gaires explicacions sobre el seu negoci.

Però quan una empresa té una xifra de vendes de 23,1 bilions d'euros, aconseguits en 280 botigues situades a 26 països i, a més, va lligada a una fundació que n'és la propietària legal i que se situa entre les més grans del món pel que fa a l'exercici de solidaritat amb els països pobres, tot fa pensar que s'acosta l'hora de donar publicitat als detalls del negoci.

Això han decidit els responsables d'Ikea, l'empresa sueca creada fa 67 anys per Ingvar Kramprad, que han vist arribada l'hora de la transparència.

Aquests fabricants i venedors de mobles a preus raonables són coneguts arreu del món, però són també reconeguts com a especialment opacs pel que fa al seu funcionament, tal com va criticar durament un ex-directiu de l'empresa en un llibre publicat l'any passat. L'autor, Johan Stenebo, hi parla d'una "secta" d'addictes a la família propietària i de tracte discriminatori cap als treballadors que no són suecs.

L'existència de més mirades internacionals cap a la companyia poden explicar la publicació recent dels resultats dels darrers anys. Han fet públic que les vendes i els beneficis augmenten malgrat la crisi, i que no reparteixen dividend sinó que reinverteixen els guanys en la pròpia empresa.

Una altra explicació del canvi de política pot ser la preparació d'una sortida a la borsa per buscar inversors fora de la família, ara que el fundador ha passat dels 80 anys. De moment, els directius d'Ikea ho neguen.

UAB